

Badjuffrouw Marian neemt met afscheid van het zwembad

Marian Jansen (60) had graag tot haar pensioen in zwembad De Duker gewerkt, maar om medische redenen moest ze haar werk eerder neerleggen. Het is geen reden om bij de pakken neer te zitten. Integendeel, Marian kijkt terug op „een perfecte werktijd”, zoals ze zelf zegt. Ondanks haar lichamelijke beperkingen, heeft ze zich altijd met veel passie ingezet in het zwembad. Duizenden kinderen leerde ze zwemmen. De titel 'Badjuffrouw Marian' raakt ze vast nooit meer kwijt. En ze is er maar wát trots op!

• Frieda van de Geest

„Een afscheidsreceptie vind ik niet nodig, maar een interview in de krant vind ik wel leuk om te doen,” gaf Marian aan bij haar leidinggevende. Een goed idee, want Marian zit boordevol verhalen, na 35 jaar werkervaring in het zwembad.

Oorspronkelijk komt ze uit Leusden, waar ze als enige dochter bij haar ouders woonde. Toen ze zeventien was, koos ze ervoor om de opleiding tot zwemonderwijzer te volgen. Omdat

Marian sinds haar geboorte te maken heeft met lichte spasmen, leek haar dat een goed idee. „Ik zou veel in het water zijn en dat is goed voor mijn spieren. En het heeft echt therapeutisch gewerkt. Mijn linkerarm kon ik eerst nauwelijks gebruiken, maar ik kon er na een aantal jaar werken steeds meer mee doen. Voor mijn lichaam was dit dus een goede beroepskeuze.”

WARM BAD

Maar ze kwam niet gemakkelijk aan een baan. Voordat ze bij het zwembad

in Bunschoten werd aangenomen, heeft ze maar liefst zestig sollicitaties gedaan. Keer op keer werd ze afgewezen om haar beperking. Marian bleef optimistisch: „Eens zal het lukken!” En dat was zo. „Ik werd in 1987 aangenomen in Bunschoten voor het zomerseizoen. Voor mij was dit een lot uit de loterij!”

Ze herinnert zich haar begintijd nog goed. Haar ouders drukten de jonge Marian op het hart om de klanten in het zwembad netjes aan te spreken met meneer en mevrouw. „Maar ik merkte al snel dat het er hier anders aan toe ging.

Op mijn eerste dag hield ik toezicht en er kwam een jochie naar me toe, die me in dialect aansprak: 'Baaaad-juffrouw, hè jie een duukbril vur ming?'. Ik verstond er niks van, al begreep ik snel genoeg dat hij een duikbril wilde hebben.”

Marian voelt zich vanaf het begin gewaardeerd. „Ik kwam in een warm bad terecht.” Ze is dan ook dolblij als ze na de zomerperiode mag blijven werken in Bunschoten-Spakenburg. Na een paar jaar wil ze graag in het dorp komen wonen en er volgt een vaste aanstelling om dit te bewerkstelligen.

Ze strijkt neer in een fijne rug-aan-rugwoning aan de Merel, waar ze nog steeds met veel plezier woont. „Als het aan mij ligt, ga ik hier niet meer weg. Ik ken veel mensen door het lesgeven: 'oh, hij is van de eerste lichterij, zij van de tweede...'. En inmiddels heb ik vaak hun eigen kinderen ook leren zwemmen.”

Behalve met kinderen, heeft Marian ook veel gezwommen met senioren. „Dit 'Meer Bewegen voor Ouderen' was erg populair en het bestaat nog steeds in het zwembad. In het begin hadden acht van de tien dames nog klederdracht aan.

Kwamen ze keurig gekleed het zwembad binnen, deden ze hun badpak aan en na de tijd weer in vol ornaat terug naar huis. Tijdens het zwemmen hielden ze hun mutsjes op, sommigen waren zo bang dat hun haar nat zou worden. 'Dan doe je er toch een badmuts overheen', zei ik dan. Na de tijd dronken we koffie met elkaar, het was altijd supergezellig. En ook belangrijk; je moet blijven bewegen, ook als je ouder wordt!”

BEPERKINGEN

Voor Marian zelf is het bewegen steeds lastiger geworden. Waar ze in haar jonge jaren steeds beter ging bewegen door haar werk in het water, heeft ze de laatste tien jaar juist veel ongemakken ondervonden. „Tien jaar geleden ben ik gevallen en brak ik de heup van mijn slechte been. Gevolg was uiteindelijk een nieuwe heup. En zo was er nog meer. Diezelfde heupprothese is een keer losgeschoten. Het duurde maanden voordat ik daar aan geholpen kon worden. Ik heb ontzettend veel pijn gehad, gelukkig heb ik een hoge pijngrens, alleen bij hoge uitzondering neem ik een paracetamolletje. Tegenwoordig is het vooral mijn schouder die mij belemmert. Omdat ik mijn linkerarm nauwelijks kan gebruiken, doe ik alles met rechts. Mijn rechterschouder is daardoor versleten, ik kon er vroeger een koffer van 25 kilo mee tillen, nu nog amper een pak suiker.”

Sindsdien werkt Marian voornamelijk nog achter de kassa. Deels in De Duker en deels in een ander zwembad van SRO: Zwembad Dijnselburg in Zeist. „Ook daar heb ik het goed naar mijn zin gehad. Compleet ander sfeertje daar. Mijn allerlaatste werkdag was in december 2021, daarna ging ik het traject van afkeuring in.

De arbeidsdeskundige van het SRO die mij keurde zei: 'Het is gekkenwerk wat u gedaan heeft: met uw aandoening altijd fulltime werken!' En dat bedoelde hij positief, hoor. Maar ja, ik wilde het gewoon graag. Had het liefst tot mijn 67ste doorgewerkt, maar nu stoppen is ook goed. Juist omdat ik er zo tevreden op terugkijk. Ik ben inmiddels gewend aan mijn nieuwe ritme, maar ik moest echt afkicken van het werkende leven. Ik merk wel dat de rust me goed doet. Ik heb om de week huishoudelijke hulp en drie keer per week komt de thuiszorg langs voor mijn steunkousen. Ik heb geleerd te genieten van deze nieuwe fase.”

BIBBEREND LANGS DE RAND

Marian houdt onder andere van lezen, kleuren en muziek luisteren. Haar huis staat vol gezellige voorjaarsbloemen, waar ze dol op is. „Dankzij mijn positiviteit heb ik geen hartzeer door mijn vervroegde uittreding. Weet je, ik zeg altijd maar zo, de zon is er altijd.

Ook al zie je hem niet. Ga maar eens in

• Marian Jansen heeft geleerd te genieten van deze nieuwe fase.

veel voldoening

■ Marian voelde zich vanaf het begin gewaardeerd. „Ik kwam in een warm bad terecht.“

een vliegtuig boven de wolken uit. Ik kijk met enorm veel voldoening terug op mijn werklevens. Ik vind het vooral ook geweldig dat ik de tijd van het buitenbad en van zwembad Eemvallei nog heb meegemaakt. De eerste twee zomers dat ik buiten werkte, was het niet zulk goed weer. Als het echt slecht was, mochten de kinderen zich onder de toren omkleden, in plaats van in de open kleedhokjes. Gewoon op de betonnen vloer. Stonden ze daar te bibberen langs de rand, terwijl wij in warme kleding op de kant bleven. En dan stonden de ouders achter de heg te kijken hoe hun kinderen les kregen. Ik zie burgemeester Groen nog staan om zijn kinderen te zien."

'ALS HET ECHT SLECHT WEER WAS, MOCHTEN DE KINDEREN ZICH ONDER DE TOREN OMKLEDEN. GEWOON OP DE BETONNEN VLOER'

Het is wel veranderd allemaal. „Ouders zeiden vroeger tegen ons dat we hun kinderen best streng mochten aanpakken. Tegenwoordig zijn ze juist

heel beschermend. Kinderen mogen niet eens meer aangeraakt worden. Ik vind dat best ver gaan, kinderen hebben vaak nog even hulp nodig. Zeker bij badmeesters ligt dat gevoelig. Als de kinderen even geholpen moeten worden met hun badkleding bijvoorbeeld, stuurt een badmeester ze naar een juf toe, want als man kun je dat zeker niet meer doen. Er is een sfeer van bedreiging ontstaan in ons land. Ik vind dat een ingewikkelde verandering.“

PRINSJES EN PRINSESJES

Ook bij het leren zwemmen merk je dat de kijk op opvoeden veranderd is. „Ouders zijn meer prestatiegericht en leggen dat ook op hun kinderen. Afzwemmen binnen een bepaalde tijd en gelijk opgaan met andere kinderen, zijn daar voorbeelden van. Als dat niet zo snel gaat, krijgen wij daar vragen over. 'Heeft u met uw kind ge oefend?', vraag ik dan. We hebben daar veel momenten voor beschikbaar en dan is er ook begeleiding. Vaak ontbreekt de tijd. Ik vind dat soms lastig te begrijpen: leren zwemmen vindt iedereen belangrijk en dat kost ooit wat meer energie, ook van de ouders. Helaas maken ouders ook de keuze om te stoppen met zwemles als het B-diploma binnen is, terwijl het C-diploma

juist zo goed is. Kinderen worden dan net wat sterker en zijn nog beter voorbereid op onverwachte situaties. Vaak zien wij de kinderen pas weer terug bij het schoolzwemmen, en merken dan dat ze achteruit zijn gegaan. Blijven zwemmen is ons advies. Dat is wel echt een opvallend verschil met vroeger.“

„Het is goed om realistisch te zijn, over het kunnen van een kind. Sommige kinderen moeten er wat meer moeite voor doen om iets te bereiken. Ik heb daar zelf al mijn hele leven mee te dealen. Daar krijg je als kind niks van. Ik denk zelfs dat het goed is. Het leven is soms hard en kinderen leren door te vallen en dan weer op te staan. Nu worden ze vaak al opgevangen voordat ze gevallen zijn, ze landen zacht als prinsjes en prinsesjes. Het zou mooi zijn als zowel ouders als kinderen accepteren dat het in het leven niet altijd gaat zoals je zou willen.“

'HET WAS GEZELLIG OM BIJ HET BUITENBAD TE WERKEN, DAT VOELDE ALS VAKANTIE'

Uiteraard willen we dit afscheidsinterview met Marian positief eindigen, zoals ze zelf ook is. Op de vraag wat nou het allerleukste is geweest in al die jaren, gaat ze toch terug naar de beginjaren. „In 1989 en 1990 hadden we twee topzomers. Het was zo gezellig om dan bij het buitenbad te werken, dat voelde als vakantie. Veel mensen hadden in die tijd een abonnement en na schooltijd stroomden de schoolkinderen binnen op die mooie dagen. Maar ook de opening van zwembad De Duker was een fantastische tijd. Als personeel zijn we daar nauw bij betrokken geweest. Ik ben echt blij dat ik deze jaren heb meegemaakt.“